

mangelen på arbejdskraft, kommer det til at koste os velfærd, og det bliver dyrt. Hver eneste gang en virksomhed må sige nej til en ordre, fordi den mangler arbejdskraft, koster det ikke bare på virksomhedens bundlinje, men også på vores fælles velfærdskonto. For det er altså kun ved indtjening og overskud i virksomhederne, at vi kan få penge til de mange velfærdsgoder, vi alle sammen ønsker os. Derfor er det også direkte benspænd for velfærd, når vi har kæmpet med et skattesystem, der for mange direkte hæmmer lysten til at arbejde. Af samme grund er vi Konservative meget tilfredse med, at der nu igen og for anden gang bliver lettet på beskatning af arbejdsindkomst. Ganske almindelige familier får nu igen lidt ekstra ud af at gå på arbejde.

Med sin tipunktplan sætter regeringen yderligere fokus på at øge arbejdsudbuddet, og det er aldeles nødvendigt, for også i det offentlige mangler vi nu mange steder læger, sygeplejersker, SOSU-assistenten osv., alt sammen grupper i et velfærdssamfund, som er meget centrale.

Vi skal trække i mange strenge for at lykkes med vores målsætning om at øge arbejdsudbuddet, og det viser regeringen vilje til.

Vi skal alle yde vores bidrag til at passe på os selv som et frit, fredeligt og fremgangsrigt folk, der nok er sig selv, men aldrig sig selv nok. Det kræver, at vi også viser engagement i og medansvar for verden omkring os. Vi skal vise solidaritet med andres kamp for demokrati og menneskerettigheder, og det gør vi via EU, via NATO og FN, via et omfattende bistandsprogram og via danske soldaters aktive indsats i farlige missioner, hvor de sætter livet på spil for andre.

Vi har lige nu en stor styrke i Afghanistan. At den mission er farlig, ved både de og vi. Vi skylder stor tak til dem, der hver eneste dag kæmper med livet som indsats på den rigtige side af værdikampen, mod terror, for fred, mod diktatur, for demokrati.

Vi kæmper den kamp herhjemme, og vi kæmper den derude.

Jo, vi er kun 5 millioner, og vi har ganske rigtigt, som Mao i sin tid sagde det, til opgave at passe godt på os. Det har vi hver for sig og i fællesskab.

Regeringen bidrager med et omfattende og meget ambitiøst lov- og reformprogram til det kommende folketingsår. Det gælder arbejdet med globaliserings- og forskningsindsatsen, det gælder arbejdet med skattepakken og finansloven, og det gælder ikke mindst arbejdet med kvalitetsreformen, hvor vi lægger vægten på le-

delse, tillid og ansvar frem for på kontrol og bureaukrati.

I den konservative folketingsgruppe glæder vi os til arbejdet.

Kl. 13:26

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren.

Der er foreløbig følgende ordførere, der har bedt om korte bemærkninger. Jeg nævner dem her, så man ved, hvilken plads i rækkefølgen man har.

Først er det hr. Villy Søvnald, så er det fru Helle Thorning-Schmidt, fru Pia Kjærsgaard, hr. Naser Khader og fru Margrethe Vestager. Og så ser jeg nu fru Line Barfod.

Vi starter. Den første, der har korte bemærkninger til ordføreren, er hr. Villy Søvnald. Værsgo.

Kl. 13:27

Villy Søvnald (SF):

Der har efter De Konservatives landsråd været en del diskussion om De Konservatives ideologiske ståsted – jeg forstår, at man nu søger inspiration hos Mao. Det skal man jo måske være lidt forsigtig med, vil jeg sige.

Men jeg har et enkelt sted, hvor jeg godt ville have lidt klarhed. Fru Pia Christmas-Møller sagde i sit indlæg, at man skulle fastholde og udbygge den fælles velfærd – deri er vi meget enige – og tilføjede så, at det kræver flere hænder, og gik så videre til skatteoplægget som midlet til at få flere hænder. Det vil sige, at der altså ligger den grundlæggende erkendelse hos De Konservative, at forudsætningen for en bedre velfærd er flere hænder eller flere mennesker.

Hvis man så læser i debatpjecen, der hedder »På vej mod en kvalitetsreform«, står der på side 7, anden spalte, under overskriften »... men ikke flere hænder«:

»Vi kan ikke bare øge antallet af beskæftigede i den offentlige sektor. Antallet af danskere i arbejdsstyrken vil være nogenlunde uændret.

Og der er kun få ledige hænder til at komme i beskæftigelse. En mere ansat i den offentlige sektor vil derfor betyde én mindre ansat i den private sektor.«

Hvad mener De Konservative egentlig?

Kl. 13:28

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 13:28

Pia Christmas-Møller (KF):

Det er ganske klart: Det Konservative Folkeparti vil have flere hænder og flere hoveder til at løfte